

भगोलः

भगोलः

कणिभ्यां कालनिति ।” उग्गा० ३।७६। काहुलकाहृ
भजेरपीति उच्चलदसः इति कालन् । वद्धादिवात्
कुलवा॑ ॥ वृक्षरोटिः ॥ यथा । भगालं नरमस्तकम् ।
इति कणित् जटाधरः ॥ भगस्य महादेवस्य
अलं भ्रष्टमित्यनपत्तिः ॥

भगाली, [नु] पुं, (भगालं दृकपालं भूषणत्वेना-
स्यस्येति इनि:) श्रिवा: । इति चिकाष्ठशेषः ।
(चण्डोकान्तो भगालो च । इति उच्चलदत्तात्रेतो
राजग्रीष्णरच ।)

भगिनी, ज्ञान, सहोदरा । तत्पर्यायः । स्वसा २।
 हवमंत्रः १०६/२८। भग्न यव; पित्रादितो दद्यादने
 विदतेष्या इति इनिप्रब्लयेन भगिनी । इति
 तट्टौकार्या भरतः ॥ (भग्न योनिरस्या अश्रुतेऽपि ।
 भग्न + इति: औप् ।) ज्ञानाभ्युम् । यथा,—
 “परियज्ञा च वासाङ्गी भगिनी प्रकृतिर्जी ॥”

भगिनीपति:, युं, (भगिन्या: पति: ।) खस्त्वमत्ता ।
 तत्पर्यायः । आदृतः २ भासः ३ । यथा,—
 “भगिनीपतिरादुक्तो भावे विद्वान्यादुकः ।”

इति नाव्योक्तावमरः । १७।१२॥
 “बहु भगिन्यहो भास ! मया वा वत पामना ।
 प्रसाद इवापदं सुहृदीहिंसिताः सुताः ॥”

इति श्रीभागवते १० स्कन्धं ४ चथायः ।
भासीरथः, पुं, (भं ज्वोतिष्ठमण्डलं गौवीञ्ज्ययं तत्र
रथ इन्निर्वाणि रथ इवात्य ।) दिलीपराज-
पुत्रः । कपिलश्रीपैन भसीभूतनामधःपति-
तानां पिट्ठासुडरणायानेन मर्जनकोषे गद्वा
आनीता । यथा, मात्रसे १२ चथायः ।

“असम्भवस्तनयो ह्यशुभ्राम इति विश्वतः ।
तस्य पुत्रो दिलौपसु दिलौपाचु भगीरथः ॥
येन भागीरथी गङ्गा तपः कृत्वा वतारिता ।
भगीरथस्य तनयो नाभाग इति विश्वतः ॥”

भगोः पुं, } हे भगवन् !। इति सुखबोध्याकर-
भगोः या, } खम् । संचिप्तसारम् । (सखोधन-
वाचकाविमो ।)

भगोळः, पुं, (भानां नक्षत्राणां गोळः । नक्षत्र-
समूहेन विरचितः गोलाकारः पदार्थै इतर्थः ।)
भपञ्चरम् । नक्षत्रपक्षम् । यथा । इदानीं
वर्त्तेनाम् ।

भगवान्माह ।
 “याम्यो तरचितिजवत् सुडृष्टं विश्वा-
 दाधारदृक्तयुगलं ब्रुवयिच्छम् ।
 वद्याङ्गमत्र समस्तलवत्तीयं
 नाच्याङ्गयस्त्रियुक्तवद्वालयं तदेव ॥”

यथा खंगोले त्रितीयं याम्बोतरच्च तदाकार-
मपरमाधारस्त्रहयं प्रुवयदिस्यं क्लबा तदुपरि-
अश्वाशृतीयं सममङ्गलाकारं घटीयद्या चाद्वितं
कार्यं तद्याहौषतं चिषुवत् दृत्यन्नभ्रम् । * ।
इदानीं क्रान्तिन्द्रियमाह ।

“क्रान्तिवृत्तं यहाइ विधेयं भम-
वच भावुच भावुकुभा भावुतः।
क्रान्तिपातः प्रतीयं तथा प्रस्तुटा
चैपपात्रु तत्स्थानकाम्यन्तेर्।

अथान्यतत्प्रमाणमेव टृतीं कृत्वा तत्र

मेशादीन प्रकल्प्य हादशराश्योदृक्ष्या; ॥”
तुकान्तिवर्त्यं चम् । तस्मिन् उत्ते रविर्भूमति-
या रवेभार्हान्नरे भूमा च । तथा तच-
निधिपातो मेशाद्विलोमं भ्रमति । तथा
हाणी विचेषपाताः प्रस्फुटा विलोमं भ्रमन्ति-
तः कान्तिपातादीन खानानि तचाङ्क्षाणि ।
दार्ढी कान्तिवर्त्यनिवेशमाह ।

“क्रान्तिपाते च पातङ्गवट्कान्तरे
नाडिकावृत्तलम्बं विद्यथादिम् ।
प्रातः प्राक चिमे सिंहभागेषु दग्धं
दृच्छये तेज्ज्ञ भागैविभागेषु रे ॥”

अनिपातचिह्नात् वड्मेन्नरैन्यचिह्नं कार्यम्
चिह्नं नाडीद्वये संसक्ते कला पातचिह्न-
यतः चिमेन्नरे नाडीद्वयाद्वाग्मत्तुर्विश्व-
सरतो यथा भवति । अपरभागी चिमेन्नरे
चिकित्सा ते मांसीयथा भवति तथा ब्रह्मी-
त ॥ इदार्जी विमुखलमाह ।

“नाडिकामरुते क्रान्तिटतं यथा
 क्रान्तिटते लता ज्ञेपटतं व्यसेतु ।
 ज्ञेपटतमु राश्चकितं तच च
 ज्ञेपपातेषु विहानि कृतोक्तवतु ॥
 क्रान्तिटतस्य विजेपटतस्य च
 ज्ञेपपाते सघड्मे च कला युतिम् ।
 ज्ञेपपातायतः एष्टुतच चिभे
 ज्ञेपभागे: स्फुटैः सौम्ययाच्ये व्यसेतु ।
 पूर्वीकर्णेन भक्ताच्यामध्या गुणाः
 खुः परज्ञेपभागा यहाणा स्फुटाः ।
 ज्ञेपटतानि वसाँ विद्धात् एष्टक्
 खस्तुते भमलीद्युपूर्णा यहा: ।”

प्रथम श्लोकस्य समयस्य आखानम् । यदि
नानितिःत्वं पृथक् छतं एवं विमङ्गलमपि
प्राप्तेष्व एथक् पृथक् ज्ञाता तच मेषादीर्घस्तु
पुटहेपातं इत्याये विष्णुं कांचम् । अथ
नानितिःत्वस्य विमङ्गलस्य च चेपातिष्ठयी
म्यातं हृत्वा तसात् वद्भैर्नरे अथव
म्यातं ज्ञात्वा चेपातापत्तिक्षिमेभ्यरे क्रान्तिः
तादुत्तरतः स्फुटैः चेपभागैः एषत्वं विभेद
न्तरे तेरेव भागेऽन्वितातः शिरं ज्ञाता विम
द्वलं निवेशनीयम् । अथ पठिता ये विषेप
गारास्ते चित्या गुणाः शैवकर्णेन भक्ता
फुटा चेयाः ॥*॥ अथादुपरातः । यदि कर्णाद
त्रिवावदन्तरं तद्विष्णुवा चित्याये कियदिति । यते
गोले त्रिव्यैव आसाहंम् । एवं चन्द्रादेवान् षट्
विमङ्गलानि कांचंगि । खस्त्रविमङ्गले यह
प्रस्थिति । इदानीं कान्तिं विषेपभाग ॥

“गान्धिका महला तिथ्यंगतापमः
क्रामिष्ठतावधिः क्रामिष्ठताच्छ्रः ।
चेपृष्ठतावधितिथ्येव स्फुटो
नालिकाटखेटानाराण्यमः ।
क्रामिष्ठते स्फुटपृष्ठस्थानं तस्य
गान्धीवितादयतिथ्यगनारं सा क्रामिः ।”

भगवत्

अथ विमलस्ते च यद्यप्त्यस्थानं तस्य क्रान्ति-
ष्टतात् यत्तिथंगमन्तरं स विशेषः । अथ विम-
लस्तस्य यहस्य नाडौटता द्यतिथंगमन्तरं सा
स्फुटा क्रान्तिः ॥ *१८३६६६ । इदानीं क्रान्तिपातमाह ।
विष्ववृक्षान्निवलययोः संयातः क्रान्तिपातः
स्थानः । सङ्गमणा: सौरोक्ता अस्ता अग्नितव्यं
करुणे । अथनचलनं यद्यत्तं सञ्जालादेः स
एवायम् । ततूपत्ते तङ्गमणाः करुणे गोद्भूमिसु-
नन्दगोदवर्जाः १८३६६६ । ततु सञ्जातां पातां
चिपला खेटेपमः साधः । क्रान्तिवशात्कर-
सुद्याश्चरदललमापमे ततः देष्याः । क्रान्तिथं-
पातः क्रान्तिपातः । पातो नामसम्मातः कठोः
विष्ववृक्षान्निवलययोः । नहि तयोर्मेवादावेव
सम्यातः । किञ्चु तस्यापि चबनमस्ति । ये
अथनचलनभागः प्रसिद्धात् एव दिलोभगस्य
क्रान्तिपातस्य भागाः । मेवादेः एषतस्ता-
बद्धागामान्तरे क्रान्तिरुत्तं विष्ववृक्षत्तं लग्न-
मित्यर्थः । नहि क्रान्तिपातोऽस्तीति वक्तुं न
शब्दते । प्रवद्येण तस्योपलब्धात् । उप-
खिप्रकारमये वक्षति । स कथं ब्रह्मगुप्ता-
दिभिनिष्पैरेषि नोक्त इति चेत् । तदा
स्वल्पत्वात्तेऽनीपलब्धः । इदानीं बहुत्वात्
साम्यतैरपलब्धः । अतेव तस्य गतिरस्तीत्वा-
गतम् । यदेवमध्युपलब्धोपि वौरुचिह्ना-
न्तोक्तव्यादगमप्रामाण्येन भगवपरिष्ठादिवत्
कथं तैर्गत्तः । सब्दम् । अत गतिरस्तीत्वे
उपपत्तिमानेवागमः प्रमाणम् । तहि मन्दोऽ-
पातभगणा आगमप्रामाण्येनेव कथं तैरक्ता
इति न वक्तव्यम् । यतो यदाणां मन्दपलान-
भावस्थानानि प्रवद्येषौपलब्धमन्ते तात्येव
मन्दोक्तव्यानानि यात्येव विदेषाभावस्थानि
तात्येव पातस्थानानि किञ्चु तेषां गतिरस्ति
नास्ति वेति सन्दिग्धम् । तत्र मन्दोक्तपातानि
गतिरस्ति । चक्रमन्दोक्तपातवदिवलुमानेन
सिहा । सा च कियतीते तदुच्यते । यैर्भगवैरप-
लविष्यानानि तानि भगवितेनागच्छन्ति । तद्व-
गमसम्भवा वार्षिकी देवस्त्विनो वा गतिर्द्वया ।
नेवम् । यद्यप्तैरेषि भगवैस्तात्येवस्थानानि आग-
च्छन्ति । तदा कतरस्यागतेः प्रामाण्यम् । सब्दम्
तहि साम्यतैरोपलब्धादुसारिष्यो कापि गतिरुद्धी-
कर्त्तव्या । यदा पुनर्महता काणेन मन्दपलान्तरं
भविष्यति तदा महामतिमन्तो ब्रह्मगुप्तादैनां
समानधर्मिक एव उत्तर्यन्ते । तदुपलब्धादु-
सारिष्यो गतिसुररोक्त्य श्राव्याणि आकरि-
यन्ति । अतेवायं गतिरस्तीत्वे महामति-
महिद्दृष्टः शन अनादानन्ते काणेषिपि खिललं
ज याति । अतोरुद्य क्रान्तिपातस्य भगणा:
कर्ष्णेष्युतव्ययं तावत् रुद्यसिद्धान्तोक्ताः । तथा
सञ्जालादैवद्यनचलनसुक्तं स एव क्रान्ति-
पातः । ते गोद्भूमिन्दगोचन्द्रा उत्पदाते ।
अथ च ते वा देवा भगणा भवत्तु । यदा
वैःशा निष्पैरोपलब्धमन्ते तदा स एव क्रान्ति-